

आदिवराहः, एं, (आदि: काशणं स च वराहस्तेति कर्मधारयः ।) विष्णुः । इति चिकागुणेषः ॥
आदिशूकरः । आद्यकोळः ॥
आदिष्टः, ली, (आड् + दिष्ट् + क्तः ।) उच्चिष्टः । इति मेदिनी ॥
आदिष्टः, चि, (आड् + दिष्ट् + क्त ।) आदेशितः ।
आज्ञासः इति मेदिनी । (नियोजितः, उपदिष्टः, अनुश्रूतिस्तः, अभिहितः ।)
आदीकवः, एं, (दीक्षुये भावे त्वः । स्वादय ओरितः, ओदितस्तेति नत्वं । आदीनस्य वा नम् । घट्ये क इति बाजलकात् वातेः कः ।) क्लीष्टः । इत्यमरः ॥
दोषः । दुरुतः । इति मेदिनी ॥ (यथा, प्रिय्यापाकवधे २ । ४३ ।
“यद्यासुदेवेनादीनमनादीनवर्मीरित” ।)
आदीपनं, ली, (आदीयते आड् + दीप् + भावे ख्यट् ।) आलिपना । इति चिकागुणेषः ॥ आलिपना इति भावा ।
आदृतः, चि, (आड् + दृत् + आदियते यः कर्मणि त्वः ।) ज्ञातादरः । सादरः । अहितः । पूर्जितः । इत्यमरः ॥ (सावधानः, अवहितः, अप्रमत्तः, यथा, पञ्चतन्त्रे,
“आत्मानमादृतो इच्छेत्यमादाद्विविष्टति” ।)
आदृतः, चि, (आड् + दृ + व्यप् ।) आदरयीयः ।
आदरयीयः ॥
आदेशः, एं, (आड् + दिष्ट् + भावे घञ् ।) आद्या । इति हेमचन्दः ॥ ज्योतिःप्रासादपलं । इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥ वर्णस्य वर्णान्तरोत्पत्तिः । प्रकृतिप्रत्ययोपधातिकार्यं । इति व्याकरणं ॥ (अनुमतिः, शासनं, उपदेशः, शास्त्राचार्योपदेशग्रन्थो वार्तासिद्धारः, कार्यभेदः, यथा सुग्रवेषी “शानिवदादेश” ।) यथा, मनुः, ६ । २५८ ।
“मधुकादेशवत्तास्य भद्राच्चैक्याकैः सद्” ।)
आदेशी, [न] एं, (आड् + दिष्ट् + शिनि ।) हैवज्ञः । गणकः । इति हेमचन्दः ॥ (चि, आदेशकर्त्ता, उपदेशा, यथा, रघुवंशे, ४ । ६८ ।
“कपोलापाटादेशि बन्धुव रघुचेष्टित” ।)
आदेष्टा, [ऋ] एं, (आदिशूति ऋत्तिजादीन् यागदिवेष्टुस्तम्भादनाय प्रेरयति । आड् + दिष्ट् अतिसर्जने + घञ् ।) यागविषये सेष्टुस्तम्भादनाय यथार्थं कर्म कुर्वित्ति ऋत्तिजामादेशकः । तत्पर्यायः व्रती २ यथा ३ यजमानः ४ । इत्यमरः ॥ आन्वादेष्टा पूर्याजकः ६ । इति हेमचन्दः ॥ आदेशकर्त्ता ॥
आद्यां, ली, (आद्यते यत् अड् कर्मणि शृण्व ।) धान्यं । इति राजनिर्विष्टः ॥ अदनीयदये चि ॥ (यथा—मनुः, ५ । २४ ।
“तत्पर्युषितमपाद्यं इविः शेषव यद्येत् । चिरस्थितमपिलाद्यं”—इत्यादि ।)
आद्या, चि, (आदौ भवः दिगादिभ्यो यत् यदा आद्यते यः अड् कर्मणि शृण्व ।) प्रथमः । इत्यमरः ॥ (यथा महाभारते,—
“तेऽधितेऽहं वृषभेषु त्वयेहादेन कर्मणा” ।

रघुवंशे, १ । ११ ।
“आसीत् महीक्षितामाद्यः प्रणवश्वन्दसामिव” ।) महस्यः । यथा मनुः ५ । २६ ।
“पाठीवरेहितामाद्यौ नियुक्तौ हव्यक्येयो” । आद्यकविः, एं, (आद्यस्तेति कर्मधारयः ।) वाल्मीकिमुनिः । इति भूरिप्रयोगः ॥ (एशणकविः ब्रह्मा ।)
आद्यमावकः, एं, (आद्य + मध् + हलस्तेति घञ् + कः ।) मावकपरिमाणं । पञ्चरत्निकाः । इत्यमरः ॥ यथा ह भास्त्राचार्यः,—
“दशाङ्गुञ्जं प्रवदन्ति मावं” ।) आद्यवीर्यं, ली, (आद्यं मुख्यं वीरं कारणं ।) आदिकाशणं । इति जटाधरः ॥
आद्या, ली, (आदौ भवा दिगादित्वात् यत् टाप् ।) दुर्गा । इति शब्दरत्नाली । काली । तारा । चिपुरसन्दर्शी । सुवनेश्वरी । इति तन्मसाइनीलतन्मयेगिनीतन्माणि । प्रधाना शक्तिः । महाविद्या । यथा, सुहृदमालालन्ते १० पट्टः ॥
“सत्वे तु सन्दर्शी आद्या चेतायां सुवनेश्वरी । द्वापरे तारिणो आद्या कली काली प्रकीर्तिवा । नामभेदं प्रवद्यामि रूपभेदं वरानने । न भेदः कालिकाशाच्च ताराया जगदित्विके । घोड़श्वरा सुवनायाच्च भैरवाच्चिपुरेश्वरि । क्षितियाच्चैव धूमाया भीमायाः परमेश्वरि । तत्त्वं वगलामुख्या मातझाच्च सुरेश्वरि । न च भेदो महेष्यानि विद्याया वशवर्णिनि” ॥
आदिभूते चि ॥
आद्यूनः, चि, (आड् पूर्वात् दीवतेरकर्मकलात् त्वः ।) दिवैविजितोषायामिति जिष्ठानस्य नत्वं यस्य विमाषेति नेत्, च्छोरित्वू ।) औदितिकः । इत्यमरः ॥ पेटुक इति भाषा । (वदुत्तं, अमरे । “आद्यूनः स्यादौरिके विजितोषायाविवर्जिते” । “आद्यूनः सदग्निहित्येव प्रायोयद्यावलम्बितः” । इति किराते ११ । ५ ।) आदिहीनः ॥
आद्योपान्तं, ली, (आद्यस्तेति उपानन्तं दन्तः ।) पूर्वापरं । इत्यकनागादि इति भाषा ॥
आधमनं, ली, (आदीयते आड् + धा + कमन् ।) बन्धकं । इति सूतिः । (आधिः । यथा मनुः,— “योगाधमनविकीर्तिं योगदानप्रतियाहं । यत्र वायुपर्यं पश्येत् तत्पर्यं विनिर्वत्येत्” ॥
आधानं, ली, (आदीयते आड् + धा + भावे ख्यट् ।) यदा आदीयते ख्यायते यत् कर्मणि ख्युद् ।) गर्भधानं । अवन्याधानं । ख्यापितप्रयत्नं । इति सूतिः ॥ (यहां, धारणं । अधिगमः, वरणं । सम्मादनं । औतायोः स्वात्माभिर्याहृष्टान्यानां प्रतिदिगकर्त्त्वा विहितवक्षिष्ठापनपूर्वकहोमादिक्रिया, यजनं, झोमः । यथा रघुवंशे, १ । २४ । “प्रजानां विनाधानाद्यक्षाणाद्वराधादपि । स पिता पितरस्तादा केवलं जन्महेतवः” ॥
यथा मनुः, ५ । १६८ ।
“भार्ययि पूर्वमारिष्यै दत्वामीनकर्मणि । पुरादिक्रिया कुर्यात् एनशानमेव च” ॥

यथा महाभारते,—
“सर्वेषां एनशानं विधिदृष्टेन कर्मणा” ।
यथा मेघदृते, पूर्वमेघे । ३ ।
“तस्य स्थित्वा कथमपि पुरः कौतुकाधानहेतोः” ॥) आधानिकं, ली, (आधानं गर्भधानं प्रयोजनमस्य । प्रयोजनमिति ठक् ।) गर्भधानसंखारः । इति चिकागुणेषः ॥
आधारः, एं, (आधिगते अस्मिन् इति आधारः च्याध्यायायेति सुन्ते अवहाराधारे त्रिपञ्चांश्चानादितिकरणे घञ् । व्याकरणात्मके अधिकरणाकारकं, तत्त्वाद्यां यथा सिद्धान्तकौमुदां, आधारोऽधिकरणं कर्त्तव्यमीदारा तन्निष्ठक्रियाया आधारः कारकमधिकरणसञ्चातः स्यात् । तच्च सामीप्यास्त्रेविषयव्याप्तिमेदाचतुर्विधं । तथा सिद्धान्तकौमुदां, ज्यौप्तेविकोविषयिकोऽभिव्यापकस्तेवाधारित्वाद्या यथा—कटे आत्मे । स्यात्यां प्रचति । मोक्षे सर्वसिद्धान्तात्मात्स्ति ।) अधिकरणं । आलवालं । अवधारणं । इति मेदिनी ॥ त्वेचादिसेकार्यं सेतुना बङ्गनालं जलं निरुद्धय यत्र स्यायते स आधारः बङ्गकन्दरादिः । बाँध इति ख्यातः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ शस्याद्यर्थं जलवन्धनमाधारः । इति वैकुण्ठः ॥ त्वेचादिसेकार्यं जलाधारस्यानमाधार इति मधुः ॥ (यथा रघुवंशे पूर्वा ॥ “आधारवन्धप्रमुखः प्रयत्ने । संवर्जितानां सतनिर्विशेषं । क्षतिग्रन्थाद्यादिरुपञ्चवो वः अमच्छिदामाशमपादपानाम्” ॥)
याज्ञवल्क्यः ।
“तथात्मकोऽप्यनेकस्तु जलाधारे विवांशुमात्” ॥) आधार्मिकः, चि, (अधर्म + ठञ् ।) आधार्मिकः । इति चिकागुणेषः ॥ (यथा मनुः । “नाधार्मिके वसेद्याने” ॥)
आधिः, एं, (आड् + धा + किः ।) मनःपीडा । प्रायाशा । बन्धकं । व्यसनं । अधिकानं । इति मेदिनी ॥ (यथा, हितोपदेशे । “आधिवाधिपर्याप्तियते अद्य यो वा विनाशने । कोऽहि नाम शरीराय धर्मायेतं समाचरेत्” ॥) तथा च वैराग्यशतके ।
“आधिवाधिपर्याप्तियते अद्य यो वा विनाशने । विविद्वारे ग्राम्यस्तु यज्ञान्मूल्यते” ॥) आधिकरणं, ली, (आधिक + अञ् ।) अधिकरणं भावः । अधिकरणं । अतिशयता । यथा । “युग्मायामपि रात्रौ चेत् भोगितं प्रचुरं तथा । कन्या च एवं भवति शुक्राधिक्वे पुमान् भवेत्” ॥ इति ज्योतिष्ठात्मम् ॥ (अष्टुता । उल्लङ्घः । प्रावल्यम् । यथा साहित्यदर्पणे । १० यः । “आधिकरणमुपमेयस्योपमानात् न्यूनताथवा” । यथा, मनुः, ७ । १६६ । “यदवगच्छेदायव्यामधिक्व ध्रुवमात्मनः” ॥) आधिकरणं नाम यदायुर्वेदे भाव्यभागे वाहस्यत्वमौशमसम् अन्यदा प्रतिसम्भारायसुच्यते यदा